

TROJSTVO LJUBAVI

miercuri, 08 iulie 2015

Koja je ljubav danas vrijedna povjerenja? Sime
usporediti bezgraničnu ljubav

nego
s ljubavlju Oca, Sina i Duha Svetoga.

Sje am
se kad smo bili djeca, pa bi razgovarali o nekoj tajni, puno puta bi nas
pitali: otkla znaš; e baš; tako? ...a mi bi (mada nismo znali objasniti)
odgovorili s ponosom i povjerenjem: Tata mi je rekao! Mama mi je rekla!

Isto tako i Sveti Trostvo pokazuje i svijetli
svaku našu životnu istinu i tajnu. Sve što znamo i jesmo je od Boga.

Svetkovina
Svetoga Trostva je povjerenje u ljubav Boga koji se svjetu približava na tri
načina: kao otac koji ima sve (za nas), kao sin i brat koji daje život za
nas, i kao Duh kojega nam se daje u djetinstvu (sedam godine od doma) da bi
vrsto stajali na nogama kad hodamo teškim putevima ovoga svijeta.

Kaže
se da poštuju; ten muž nikad nela da kaže svojoj ženi: -Ja sam ti put, istina i
snaga...jer evo što je ovjek...danasy greškan, sutra bolestan, prekosutra ga
nema...nego la da joj pokaže prema Bogu koji jedini ima zadnju riječ u
povijesti i u našem životu. Moramo po Bogu a ne po svojoj glavi biti: o inski
skrojeni i krotki, sinovski vjerni jedni drugima, i imati duh za zajedništvo, a
ne za egoizam. Dakle neuspjelo, propalo zajedništvo ili ženidba je zapravo
propala osoba. Jedna žena kod nas je
uvijek znala spomenuti i pohvaliti pokojnog Veleasnog Hustika: "Tej kad god je
ul prostiju, je zaklopil o i te u inil da propadneš; uzemlju od sramote bez
da ti kaže ništa", a za jednog drugog mojega prijatelja: "ovej je kleti lošan
lovik";

Kad
gledamo iz ugla ljubavi i zajedništva na našem Banatu, onda ni ne treba biti
previšan; pametan da bi se vidjelo zašto
propada vjera u nekim mjestima. Kaže jedan sve enik da je tako i bolje da
propadne vjera koja se ne oslanja na ljubav...da bi se mogla roditi nova vjera
koja poštuje i ovjeka i Boga. Kaže se za Nijemce u Banatu da su na po etku
bili jako složni. Kakon mi Hrvati, zajedno su si napravili domove, komandu, Dom
kulture i tako dalje...Me utim, kad su se obogatili, po eli su da se dijele: na
velike paore koji su imali zemlju, na intelektualce i gospodu i na siromašne
koji su bili najavnici. Skoro nesuvište; govorili jedni s drugima samo sa svojim
drugom. Bilo je potrebno da dođe komunizam i teška deportacija u Rusiju i
Bosnu, da im se uzme sve... tek tada su se ponovo našli kao osobe...kao braća
i sestre...

Trostvo
našeg Boga traži i od nas pluralizam u ljubavi. Svijet se mijenja i uskoro nela
da bude moguće da ne voliš stranca jer stranac ti je komšija, profesor, zet,
kolega... Svi su ljudi Sinovi Božji!

Jedino
je ovjek na zemlji slika Božja. Dakle Božja ljubav u trostvu je i naša

životna istina. Kaže se da ovjet pokušava biti kao i Bog u kojega vjeruje.
Jedni su samo lijepa ideja (neki put lam da uradim ovo ili ono) , jedni su svemogu i (koji je kakon ja), a drugi su ljubav i poniznost (kao otac, kao majka, kao dijete).

Dr.
theol. Davor Lucacela